

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
Γραφείο Περιφερειάρχη

Ρόδος, 28 Οκτωβρίου 2017

**Ομιλία του Περιφερειάρχη, Γιώργου Χατζημάρκου, στα εγκαίνια της έκθεσης στο
Παλαιό Ελληνικό Προξενείο της Ρόδου**

Κυρίες και κύριοι:

Με ιδιαίτερη τιμή και χαρά και εθνική υπερηφάνεια η Περιφέρεια Ν. Αιγαίου παρίσταται μαζί με τον λαό της Ρόδου και της Δωδεκανήσου στα εγκαίνια του ιστορικού κτιρίου του Ελληνικού Προξενείου της Ρόδου.

Ζούμε σήμερα μοναδικές ιστορικές στιγμές, εδώ στην ελεύθερη Ρόδο, στα ελεύθερα Δωδεκάνησα.

Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τῆν τιμῆν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι

Να λοιπόν το Ελληνικό Προξενείο! Γιατί η ίδια η **ιστορική μνήμη του ελληνισμού** συμβαίνει να προβάλλει μπροστά μας ζωντανή, ακμαία και ελπιδοφόρα!

Σήμερα ωστόσο, ανταποκρινόμαστε στο ιστορικό μας χρέος με μέγιστη συγκίνηση. Γιατί είναι ακριβώς σήμερα, 28 Οκτωβρίου 2017, που συμπληρώνονται 77 χρόνια από την ανάκληση του τελευταίου Προξένου της Ελλάδας. Μαζί όμως με το γεγονός αυτό η ιστορία μας, όπως πάντα ακριβόχρονη στην πραγμάτωση του οράματος της πολυπόθητης ελευθερίας, γράφει ήδη 70 χρόνια από την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου στον εθνικό κορμό!

Σήμερα μετά από πολλές θυσίες αιώνων η Δωδεκάνησος επιστρέφει στην αγκαλιά της Πατρίδας.

Και σήμερα ορθώνεται μπροστά μας βγαλμένο από την ιστορία, αλλά πλήρως ανακαινισμένο το κτίριο αυτό, που πραγματικά αποτελεί όχι μόνο ένα έργο τέχνης, χάρη στην αρχιτεκτονική και την υψηλή αισθητική του, αλλά και ιστορικό σημείο αναφοράς για τη Ρόδο, τη Δωδεκάνησο και για ολόκληρο τον Ελληνισμό.

Η ιστορία μας γνωστή! Μιλάει εντός μας!

Κατακτητές και εχθροί στο διάβα των καιρών δεν πέτυχαν τίποτε άλλο από το να ενδυναμώσουν το

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
Γραφείο Περιφερειάρχη

εθνικό μας αίσθημα. Και είναι εδώ το κτίριο αυτό αναγεννημένο και όρθιο μέσα από τις προσπάθειες της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου, ζωντανός μάρτυρας του δικού μας ιστορικού παρελθόντος και τηλαυγής φάρος του μέλλοντος για τις γενιές που θα' ρθουν.

Στα χρόνια της μαύρης σκλαβιάς το Ελληνικό Προξενείο αποβαίνει ο μοναδικός θύλακος της πολυπόθητης ελευθερίας. Είναι εδώ, που ο δέσμιος λαός της Δωδεκανήσου έρχεται να βρει καταφύγιο και συμβουλές για αντίδραση στα σχέδια του κατακτητή.

Και πράγματι, όποτε οι κατοχικές δυνάμεις επεμβαίνουν για να ακυρώσουν κάθε προσπάθεια των Ελλήνων για εθνική δράση, το Προξενείο αντιδρά ανάλογα.

Τοπικοί άρχοντες, εκπαιδευτικοί και άλλοι πολίτες που διώκονται για δράση εναντίον του κατοχικού φασισμού βρίσκουν στο Προξενείο ανοιχτή την αγκαλιά της Πατρίδας.

Το Προξενείο που είναι ο μοναδικός ελληνικός διπλωματικός φορέας στη σκλαβωμένη Δωδεκάνησο, πασχίζει συνεχώς να βρει οικονομικούς πόρους για τη λειτουργία των ελληνικών κοινοτικών σχολείων. Οι συνθήκες είναι εξαιρετικά δύσκολες. Οι κατακτητές το αντιλαμβάνονται και στην συστηματική προσπάθειά τους να αφελληνίσουν τον πληθυσμό χαρακτηρίζουν τα ελληνικά κοινοτικά σχολεία ως δήθεν «επιχορηγούμενα» για να τα θέσουν υπό την ιταλική φασιστική εποπτεία.

Απαγορεύουν την ελληνική γλώσσα για να αποχρωματίσουν την ελληνική ταυτότητα των νησιών, να συνθλίψουν την ελληνική γλώσσα, την ιστορική και συλλογική μνήμη και εθνική ταυτότητα. Αυθαιρετούν, φυλακίζουν, εκτελούν αθώους πολίτες. Επιβάλλουν με τα όπλα του μαύρου ολοκληρωτισμού τις δικές τους ιδεολογικές «αξίες» και προσπαθούν να αποσπάσουν την Εκκλησία από το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης.

Το Ελληνικό Προξενείο κατορθώνει ωστόσο έναν άθλο μοναδικό:

επιτυγχάνει να αποτρέψει το κύμα φυγής των Ελλήνων δασκάλων στο εξωτερικό, όταν οι κατακτητές μετερχόμενοι κάθε μορφή βίας τους ωθούν μακριά από τα Ελληνόπουλα. Πολλοί μένουν και συμβιβάζονται να διδάσκουν στα ιταλικά, όμως με την αυτοπρόσωπη παρουσία τους στα σχολεία οι Έλληνες δάσκαλοι πετυχαίνουν να γίνουν οι κατάλληλοι συνειρμοί στη συνείδηση των Δωδεκανήσιων μαθητών. Σιωπηρά, αλλά τόσο ηχηρά στη ματιά και τη σκέψη των υπόδουλων Ελλήνων η εθνική συνείδηση διατηρείται σε εγρήγορση με τις ενέργειες του Ελληνικού Προξενείου που με δυναμική νηφαλιότητα, ανυποχώρητη πολιτική και εγκαρτέρηση αντιστέκεται πεισματικά στον κατακτητή με ένα γνήσια ελληνικό υπερόπλο:

τη μοναδική επίγνωση της αποστολής του να σταθεί στήριγμα καρτερίας στον λαό της Δωδεκανήσου που διψά για ελευθερία!

Με μέσο τη διπλωματία και την υποδόρια πολιτική υπέρ των Δωδεκανησίων με τον Έλληνα Πρόξενο Δημήτριο Παπά και τον αναπληρωτή πρόξενο Ρόδιο γιατρό Νικόλαο Καραγιάννη, που σήμερα τους νιώθουμε να γιορτάζουν τώρα σ' αυτούς τους χώρους μαζί μας, το Ελληνικό Προξενείο

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
Γραφείο Περιφερειάρχη

αναδεικνύεται σε φάρο ελευθερίας που αντιμάχεται σταθερά την εθνική αλλοτρίωση. Αυτήν που επιχειρεί ο εχθρός για να ακυρώσει χρησιμοποιώντας μέσα απ' όλο το φάσμα της υπεροψίας του. Το Ελληνικό Προξενείο στις 28 Οκτωβρίου 1940 ημέρα κήρυξης του Ελληνοϊταλικού Πολέμου, παύει να λειτουργεί...

Η έκβαση είναι γνωστή, όπως πάντα ύστερα από κάθε σκληρή περίοδο:
η νίκη του ελληνισμού!

Κυρίες και κύριοι:

Σήμερα με τη σεμνή αυτή τελετή δεν τιμούμε με την παρουσία μας εδώ μόνο όλους όσους έπεσαν μαχόμενοι στον πόλεμο, αλλά αποτίουμε σεμνά φόρο τιμής σ' εκείνους που πολέμησαν σκληρά με όπλα την πολιτική και τη διπλωματία. Κι αυτό αποτελεί αξιωματική αλήθεια. Περιδιαβαίνοντας στους χώρους του Ελληνικού Προξενείου κυριευόμαστε από το ρίγος της ιστορίας του. Αναβαπτίζομαστε στην ίδια την ιστορική μας μνήμη εδώ, στη Ρόδο, στη Δωδεκάνησο.

Στο γεωπολιτικά κρίσιμο σταυροδρόμι που βρισκόμαστε και με την ευκαιρία των εγκαινίων αυτών νιώθουμε να σφραγίζουμε άλλη μια φορά την πεποίθηση ότι η Ενσωμάτωση δεν μας χαρίστηκε. Αντίθετα, κατακτήθηκε με τους αιματηρούς αγώνες και τις αμέτρητες θυσίες των Ελλήνων.

Αλλά άραγε σε ποια μαρτυρικά πρόσωπα μπορεί να προλάβει κανείς να αναφερθεί;

Η ιστορία της Δωδεκανήσου τα κατέγραψε στις πιο λαμπρές τις σελίδες!

Δεν λησμονούμε το αιματηρό Πάσχα του 1919, όταν εκτελέστηκαν η Ανθουλα Ζερβου οΠαπαλουκάς στο Παραδείσι,

το Concentramento,

τον Γεώργιο Χαλκιά από την Κάρπαθο, τον Νικήτα Παχωπό από την Σύμη και τον Γαβριήλ Χαρίτο που αν και μικρά παιδιά, μαθητές, κατέβασαν την Ιταλική σημαία στο σχολείο τους και ύψωσαν την ελληνική!

Δεν λησμονούμε τον πρώτο νεκρό Έλληνα Αξιωματικό, τον Αλέξανδρο Διάκο από τη Χάλκη, που έπεσε πολεμώντας στα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου.

Δεν λησμονούμε τον Νικόλαο Σάββα από το Καστελλόριζο και τον Γιώργο Κυρμιχάλη από τη Σορωνή στην επιχείρηση Anglo, με σκοπό την καταστροφή στα Αεροδρόμια Μαριτσών και Καλάθου εχθρικών αεροσκαφών.

Η ψυχή των Δωδεκανησίων σήμερα αγαλλιάζει.

Όσοι βρισκόμαστε τώρα εδώ υποκλινόμαστε στους αγώνες του Ελληνισμού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ
Γραφείο Περιφερειάρχη

Νιώθουμε ζωντανή την ευθύνη να τιμούμε τους νεκρούς, την ιστορία της Πατρίδας, να τους ευγνωμονούμε και να συνεχίσουμε όρθιοι και ενωμένοι ενάντια σε κάθε δυσκολία. Έτσι νοηματοδοτεί το Ελληνικό Προξενείο τον σημερινό εορτασμό.
Ζήτω τα ελεύθερα πάντα Ελληνικά Δωδεκάνησα!